

Воєнні шляхи і сталеві дороги Володимира Троцька

Два ордени Великої Вітчизняної війни, орден "За мужність", п'ять бойових медалей і поранення під час визволення Праги – з таким "багажем" повернувся з війни у рідне село Солониця, що на Полтавщині, молодший лейтенант Володимир Миколайович Троцько.

Війна для Володимира Миколайовича розпочалася одразу після закінчення середньої школи. Після визволення його рідного села від німецько-фашистських окупантів у вересні 1943 року 19-річного юнака мобілізували до лав радянської армії і на фронтах Великої Вітчизняної війни він воював аж до 2 вересня 1945 року. Володимир Троцько брав участь у боях із фашистами у складі військових частин Степового, I-го і II-го Українських та Забайкальського фронтів. Довелося бути і в якості розвідника взводу управління артилерійської батареї 252-ї стрілецької дивізії, у складі якого форсував Дніпро, брав участь у визволенні Кіровограда, великого залізничного вузла – станції Хрестинівка та багатьох інших. А потім були бої за визволення Румунії, Угорщини, Австрії, Чехословаччини. Володимир Миколайович згадує, що на війні виконував важку фронтову роботу, яку доручало командування і, звичайно, вимагала ситуація. А працював Володимир Троцько на автомобілі-тягачі артилерійської установки.

– Мені давали наказ: "Троцько, зараз відчіпляєш гармату, ховаєш машину, щоб нам на своєму горбі не довелось її тягти. Зрозумів?" І нікого не цікавило, як я це маю зробити. Оце була справжня робота – тільки встигай працювати лопатою, маскуючи земельним валом колеса, щоб осколки снарядів їх не пошкодили, а то й саму машину. Цього не можна було допустити ні в якому разі, бо машина повинна бути на ходу. Такі роботи велися під обстрілами німців і будь-

На фронтовому фото Володимир Троцько у центрі

якої миті у тебе могла влучити ворожа куля. Не було тоді ні справедливості, ні гуманності. Словом, на війні, як на війні, – згадує ветеран, інвалід Великої Вітчизняної війни 2-ї групи Володимир Троцько.

Перемогу над фашистською Німеччиною Володимир Миколайович зустрів у Празі. Та на цьому для нього війна не закінчилася – у складі військових з'єднань Забайкальського фронту він продовжив участь у бойових діях проти милітаристської Японії – у розгромі Квантунської армії в Маньчжурії. Володимир Троцько демобілізувався із Забайкалля лише у березні 1947-го. Того ж року він поступив до Кременчуцького технікуму залізничного транспорту за спеціальністю «технік-механік вагонного господарства». У 1949 році його скерували на роботу на Львівську залізницю – у вагонне депо станції Львів-головний, нині – вагонне депо Клепарів. Через рік почав працювати оглядачем вагонів у пункті технічного огляду вагонів цього ж депо, згодом – старшим майстром, а з 1952-го по 1959 рік – начальником ПТО. Заочно закінчив Московський всесоюзний інститут інженерів залізничного транспорту за спеціальністю

"інженер-механік". Потім перейшов на роботу в локомотивне депо Львів-Захід. Це був універсальний фахівець – водив і вантажні, і пасажирські потяги. З повагою і щирою вдячністю згадує пан Володимир своїх наставників з експлуатаційного цеху – машиніста-інструктора І.Ф. Антонова, машиніста Д.Д. Бачуна, з ремонтних цехів – М.С. Козловського, О.В. Войцеховського та інших. У трудовій книжці Володимира Миколайовича записано понад сто подяк від керівництва підприємств і залізниці за сумлінну працю. Він удостоєний знака "Почесному залізничнику". А з 1987 року Володимир Троцько незмінно очолює ветеранську організацію локомотивного депо Львів-Захід.

Володимир Троцько охоче спілкується з молоддю. Цьому чоловікові є про що розповісти молодим спеціалістам, поділитися життєвим і трудовим досвідом. Що б не говорили про нереальність подвигу сьогодні, Володимир Миколайович переконаний, що "знайдуться за певних обставин сміливці, готові пожертвувати життям заради інших". Запевняє, що бачив таких уже в мирний час.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА

23 лютого –
День захисника Вітчизни

Шановні залізничники!

**Щиро вітаємо Вас із
Днем захисника Вітчизни.**

Це свято справжніх чоловіків і патріотів є символом нашої поваги та любові до всіх, хто служить або служить на благо Батьківщини, хто мирною працею змищує славу, благополуччя і стабільність України.

Кожен залізничник робить величезний внесок у нашу загальну справу, адже саме завдяки Вашій енергії, ентузіазму і подвижництву залізниця є візиром для всіх галузей економіки.

Дбайливо зберігаються і переходять із покоління в покоління славні традиції українських залізниць – працьовитість, самопожертва, відданість Вітчизні і професії залізничника. Ми всі прагнемо бути гідними подвигів старших поколінь, підтримувати та примножувати їх досягнення: сполучити між собою всі куточки України, слугувати на користь і радість пасажирам та державі.

У День захисника Вітчизни бажаємо Вам міцного здоров'я, успіхів у всіх справах і починаннях, щастя і злагоди кожній родині.

З повагою та найкращими побажаннями,

Генеральний директор
Укрзалізниця
Василь МЕЛЬНИЧУК

Голова профспілки залізничників
і транспортних
будівельників України
Вадим ТКАЧОВ

Шановні колеги!

У цей урочистий день ми шановуємо всіх, хто причетний до високого звання – захисник Вітчизни. У великій залізничній родині є багато свочолівих, увінчаних нагородами ветеранів, які засвідчили свою відданість рідній землі на полі битви, і чоловіків, які одягали військову форму і присягали на вірність Батьківщині у мирний час. Саме від таких людей залізниця успадкувала твердий чоловічий характер, упевненість у своїх силах, військову дисципліну. Ці риси допомагають нам успішно виконувати важливі державні завдання.

Вітаємо усіх чоловіків, чий обов'язок – захищати свою Батьківщину, оберігати спокій у власних домівках, лицарів, здатних завжди підставити своє сильне плече чарівній половині людства.

Бажаємо всім вам козацького здоров'я, незламної волі, наснаги до роботи, високих досягнень у нелегкій праці на благо держави. Щастя, добробуту і родинного затишку кожному з вас! Миру, радості і добра!

Начальник
ДТГО "Львівська залізниця"
Михайло МОСТОВИЙ

Голова дорожньої
профспілкової організації
Андрій СЕНИШИН

Інформація – найдосконаліша сучасна "зброя"

Нещодавно у конференц-залі вокзалу станції Львів відбувся інформаційний день, в рамках якого із головами профспілкових комітетів відокремлених підрозділів залізниці зустрілася голова дорожньої профспілкової організації Андрій Сенишин, працівники апарату дорпрофсожу. Головна мета заходу – інформаційна підтримка голів профкомів, скерована на чітку організацію роботи з вирішення актуальних питань, які виникають у повсякденній роботі підрозділів залізниці.

Спілкуючись із головами профкомів, голова дорпрофсожу зосередив їхню увагу на ряді важливих питань, які стосувалися структури профспілкової організації, порядку та умов виплати грошової винагороди працівникам залізниці за підсумками року, організації відпочинку і оздоровлення залізничників та членів їх сімей у 2008 році, інших питань соціального характеру.

– Перше, на що хотів би звернути увагу присутніх, – зазначив Андрій Сенишин, – це щебеневі заводи. Нині вирішується питання про їх повернення у підпорядкування залізниці. Залізниця вклала у ці заводи чималі кошти, які мала б компенсувати їхня робота. В рамках підготовки до проведення в Україні футбольних матчів Євро-2012 постає масштабний проект якісного ремонту доріг не лише у Львівській, а й в інших областях. Тож у цьому плані високий попит на щебень неважко спрогнозувати. А тому ми спільно, на рівні адміністрації залізниці і профспілки, повинні відстоювати це питання на нашу користь.

Готуючись до зустрічі із вами, я сподівався,

що Кабінет Міністрів затвердить фінансовий план, але цього поки що не сталося. Саме від нього залежить виконання Колективного договору на 2008 рік, а це вирішення багатьох соціальних питань.

Необхідно остаточно поставити усі крапки над "і" у питанні, що стосується так званої "13-ї зарплати". З цього приводу ми вже подавали роз'яснення у газеті. Ще раз зауважу, це не зарплата, а винагорода людині, яка впродовж року добре виконувала свою роботу. Інше питання – це виплата винагороди. Свого часу люди висловлювали слушні зауваження, мовляв, "податок нараховували на цілу суму, ми його сплатили, а тепер віпроку чекатимемо виплати". Тепер усе відбуватиметься по-іншому: нараховували, виплатили і тоді заплата податок.

Не менш актуальним нині є питання організації і проведення відпочинку та оздоровлення залізничників і членів їх сімей. Щодо Судака, то у Колективному договорі ми залишили вартість путівок на рівні минулого року, збільшивши кількість заїздів. Однак уже сьогодні можна сказати, що путівки у 2-й та 5-й корпуси подорожують. Крім того, комісія, яка відвідала пансіонат, прийняла рішення – 3-й корпус треба негайно реконструювати, адже його стан уже не відповідає санітарним вимогам та вимогам безпеки. Тому керівництво пансіонату уже сьогодні розпочало роботу над проектом реконструкції.

Ймовірно, збільшиться і вартість путівки у пансіонат "Галичина". Плануємо відкрити два дитячі табори, а от щодо Теревовлі – це великі сумніви. Табір старий, належних умов не створено. То чи варто витрачати на нього чималі кошти? Логічно, що їх краще вкласти туди, де є нормальні умови, де діти відпочиватимуть із задоволенням.

Плануємо закупити путівки у пансіонат "Прибой", проте за умови, що в програму оздоровлення буде включено по 10 відвідин лікувальних грязей у Саках. Багато наших працівників просять організувати такі поїздки. Також треба тримати у полі зору і курорти нашого регіону. Скажімо, поїтку на кімнати відпочинку вокзалу в Моршині зараз не спостерігається. А там залізниця створила хороші умови, вклала чималі кошти. Тому питанням оздоровлення у Моршині із проживанням у кімнатах вокзалу треба серйозно зайнятися.

Перший заступник голови дорпрофсожу Іван Сельменський у розмові з головами профкомів навів кілька цифр із проекту плану фінансування, що знаходиться на розгляді у Кабінеті Міністрів. За планом, зокрема, передбачене збільшення допомоги непрацюючим пенсіонерам, фінансування галузевих лікарень заплановане на рівні 15 млн, на мільйон гривень збільшено видатки на спортивну роботу, на рівні минулого року залишилась сума коштів на допомогу будинкам ветеранів, базам відпочинку "Красія", "Пісочне" та ін.

Наступне питання, на якому зосередив увагу Іван Сельменський, стосувалося подання пропозицій з підрозділів залізниці щодо графіка руху приміських поїздів. Незважаючи на відповідну телеграму, таких пропозицій небагато, проте, коли графік вже сформовано, з підрозділів починають надходити листи із наріканнями на незручності, що виникають у працівників із доїздом на роботу та додому.

Також Іван Іванович звернув увагу присутніх на порядок надання матеріальної допомоги працівникам, пенсіонерам і членам сімей залізничників, які загинули на виробництві. Комісія, яка

вивчала це питання, звертає увагу на відсутність повної інформації про людину, яка звертається за матеріальною допомогою. А саме цією інформацією (чи справді потребує ця людина допомоги, її сімейний стан, де працюють діти, який сукупний сімейний дохід та інше) повинен володіти профком. Крім того, кожне клопотання необхідно детально обгрунтовувати, а не давати рівно п'ять рядків. Інакше справу не зрушити з місця.

Продовжили інформаційний день працівники апарату дорпрофсожу – завідувача фінансовим відділом Степанія Семак, головний правовий інспектор Володимир Шрамко, завідувач відділом соціального захисту, праці та зарплати Денис Булгаков, завідувач відділом організаційно-кадрової роботи Олег Тхір. Вони надали присутнім профільну інформацію, відповіли на запитання, які цікавили голів профкомів. Загалом зустріч відбулася в умовах активного діалогу. Зокрема, голова профкому локомотивного депо Ковель Микола Дубік повідомив, що нині практично нема чітких інструкцій щодо дій машиністів, які потрапили у нестандартну ситуацію, а голова профкому моторвагонного депо Львів Роман Морда зауважив, що у локомотивному господарстві залізниці нині накопичилося чимало проблем, які потребують відвертого обговорення за круглим столом. Тож почерпнути чимало корисної інформації вдалося усім учасникам інформаційного дня. А це, без сумніву, сприятиме налагодженню чіткої роботи, в основі якої – захист інтересів кожного залізничника і галузі в цілому. На завершення зустрічі голова дорпрофсожу Андрій Сенишин подякував усім за увагу та активну участь і висловив сподівання, що такі інформаційні дні проведуться частіше.

Андрій ВЕЗДЕНКО